

X. évfolyam 3. szám 2010. ősz

magyartarka

A Magyartarka Tenyésztők Egyesületének információs lapja

X. Tarka Fesztivál Bonyhád, 2010. augusztus 13-14.

Tisztelt Olvasó!

Az elmúlt időszakban több tagtársunk is panaszkodott a füljelzők gyenge minőségére. Sokat kell pótolni, kihullik, eltörik, elhagyják az állatok a legelőn. Az idei évtől a füljelzők több beszállítások lettek, ami azt jelenti, hogy a tenyésztők választhatnak, mely gyártó krotáliját szeretnék használni. Az Állattenyésztési Teljesítményvizsgáló Kft. a piacon két új füljelzővel jelent meg. Az önálló tenyészetekkel a kft. szerződést köt, az ENAR-felelős állatorvosokon keresztül működő tenyészetek pedig kérhetik a jelölést és bejelentést végző állatorvostól, hogy az új típusú füljelzőt szeretnék használni. Az ÁT Kft. az ENAR-felelős állatorvosokkal is köt szerződést. Az új típusú füljelző a Magyartarka Tenyésztők Egyesületének ajánlásával került forgalomba.

A füljelző rendeléssel kapcsolatos információk a www.enar.hu honlapon a Szarvasmarha ENAR fejezetben olvashatók, innen tölthető le a megrendeléshez szükséges nyomtatványok 2035 Füljelző és segédeszköz megrendelő lap, 2036 Füljelző pótlás megrendelő lap, továbbá itt tekinthető meg a rendelhető füljelző típusok gyártmány kód szerint. A kitöltött megrendelő lapokat az ENAR központba kell beküldeni, innen kerül tovább elektronikus formában ahhoz a gyártóhoz, akitől a füljelzőt rendelte a tenyészet.

Az ÁT Kft. - gyártó kód: 5 - által forgalmazott gyártmányokról, a szerződési feltételekről részletes felvilágosítást ad az ügyfélszolgálat:

2100 Gödöllő, Dózsa György út 58.

telefon: (28) 515 542, mobil: (20) 464 0022, fax: (28) 515 550

e-mail: enar.fuljelzo@atkft.hu

Az ÁT Kft. területi munkatársainak elérhetőségét e számunkban megtalálják (15. oldal).

*Dr. Füller Imre
igazgató*

Tartalomjegyzék

Kongresszus Ausztráliában	4
Magyartarka a Hírességek között	7
SZIE Állatorvos-tudományi Kar Tangazdaság	13
Horváth Zoltán és Horváth Csaba egyéni gazdálkodók	14
XIX. Farmer-Expo Debrecen	16
IV. Kaposvári Állattenyésztési Napok	17
"Meg ne fogd a tehén farkát!"	18

Címlapfotó: Dr. Húth Balázs

Szimentáli Világsvettség Kongresszusa, Ausztrália

Készült a Vidékfejlesztési Minisztérium támogatásával.

**A Magyartarka Tenyésztők Egyesülete
információs lapja**

A szerkesztőbizottság tagjai:

Dr. Holló István
Dr. Húth Balázs
Dr. Polgár J. Péter
Dr. Stefler József

Főszerkesztő: Dr. Füller Imre

Szerkesztőség:

Magyartarka Tenyésztők Egyesülete
7150 Bonyhád, Zrínyi út 3.
tel.: 74/451-022, fax: 74/451-022
e-mail: info@magyartarka.hu
web: <http://www.magyartarka.hu>

ISSN 1587-9305

Kiadó: Magyartarka Tenyésztők Egyesülete
7150 Bonyhád, Zrínyi út 3.
tel.: 74/451-022, fax: 74/451-022
e-mail: info@magyartarka.hu

Felelős kiadó: Rácz Károly
Lektor: Orbánné Prikk Orsolya
DTP: Szalai Norbert

Nyomda: Pethő Kft.
Megjelenés: negyedévente 2.000 példányban

Dr. Füller Imre ügyvezető igazgató, MTE **Dr. Polgár J. Péter** Pannon Egyetem Georgikon Kar, Keszthely
Dr. Húth Balázs tenyésztés- és marketingvezető, MTE

KONGRESSZUS AUSZTRÁLIÁBAN

A Szimentáli Tenyésztők Világszövetsége 2010. szeptember 18. és 27. között rendezte XVIII. Kongresszusát Ausztráliában. A kongresszuson Magyarországot, a Magyartarka Tenyésztők Egyesületét Dr. Füller Imre, a világszövetség elnökségi tagja, Egyesületünk ügyvezető igazgatója, Dr. Polgár J. Péter, az európai szövetség titkára, Egyesületünk szakbizottságának elnöke, Schweitzer József, a Teveli Mg. Zrt. állattenyésztési igazgatója, Egyesületünk elnökségi tagja, valamint Dr. Húth Balázs, Egyesületünk tenyésztés- és marketingvezetője képviselték.

A több mint tizenhatalmas kilométeres és 24 órás repülőút után - Budapest, Frankfurt, Szingapúr, Melbourne - ottani idő szerint **szeptember 18-án** reggel öt órakor érkezünk meg szálláshelyünkre, a konferencia központjába, Melbourne-be.

Hová is érkezünk? Ausztrália 7.741.000 km² területen fekszik, 21.262.000-en lakják. Népsűrűsége 2,75 fő/km². Szeptemberben kezdődik a tavasz. A nyár száraz, ezért gyakran pusztít a tűz. Ausztráliáról a XVII. századtól tudnak a hajósok, de letelepedési szándékot ekkor még egyik európai nemzet sem mutat. 1770-ben James Cook térképezi fel a partvonalat, és III. György király utasítására 1770. augusztus 22-én brit fennhatóság alá vonja. Az amerikai függetlenségi háborúban az angolok elvesztették gyarmataikat, így fegyenctelepek nélkül maradtak. Figyelmük Ausztrália fele fordult, majd 1788-ban a mai Sydney külvárosi részébe megérkeztek az első fegyenchajók. A terület 1823-ig fegyenctelepként működött, miközben a kormányzók által végrehajtott reformok az 1800-as évek elejére a szabad letelepedők számára is vonzóvá tették Ausztráliát. Házakat, közműveket építettek, és megnyílt az első bank is. Sydney tíz év alatt várossá lett. A bevándorlók folyamatosan terjeszkedtek, irtották az őslakosokat, így 1856-ban törvény született a bennszülöttek védelmére, de

ekkor már csak 50.000 őslakos élt a kontinensen. A XIX század elején olajat találtak, továbbá hatalmas vasérc, bauxit, ón, urán, kvarc és kőszén lelőhelyeket fedeztek fel. Dél-Ausztráliában a világ legnagyobb opálmezőjére bukkantak. A mai fővárost, Canberra-t Melbourne és Sydney folyamatos rivalizálása miatt építették, úgy, hogy egy szabad területet vásároltak, majd egy amerikai építész megbízta a város megtervezésével és felépítésével. Ausztrália 1901 óta független szövetségi állam. A II. világháború után mintegy 5 millió európai telepedett a kormány ösztönzésére Ausztráliába. Az Egyesült Királyságtól a teljes függetlenséget 1986-ban az "Australia Act" elfogadásával nyerte el.

Ennyi ismerkedés után térjünk vissza a szakmai programhoz. Az első nap délelőttje pihenéssel telt, majd Melbourne városával ismerkedtünk. Késő délután - a regisztrációt követően - a hivatalos megnyitó következett. Bill Almond, a szervezőbizottság elnöke - a világszövetség alnöke - köszöntötte a résztvevőket, majd felkérte Tom Baker urat, az Ausztrál Szimentáli Tenyésztők Szövetségének elnökét, mondja el üdvözlő szavait. A házigazda után Bruce Holmquist, a világszövetség elnöke, a Kanadai Szimentáli Tenyésztők Szövetségének ügyvezető igazgatója kért szót. Megköszönte a szervezőknek, az ausztrál szövetségnek, hogy a világ szimentáli tenyésztőit összehozták Ausztráliában, és reményét fejezte ki, hogy nagyon sikeres kongresszust zárunk majd 27-én. Ezt követően a beszélgetés, ismerkedés késő estig folyt.

Szeptember 19-én buszra szálltunk, és városnézés következett, majd egy kis szabadidő a melbourne-i Victoria piacon. A piac főbejárata utáni első épület a húspiacé. Egyénél sorakoznak a húsboltok, és szebbnél szebb kivitelben találják a kiváló minőségű, szemet gyönyörködtető marha- és bárányhúsokat, halat és egyéb tengeri élőlényeket a vá-

sárlóknak. A húskok csarnoka mögött található a vegyes piac. A gyümölcsös kofák egymást túlkiabálva kínálják portékájukat. Ezen a piacon a kalaptól a "búcsú kincsekig" minden megtalálható.

A piaci forgatag után egy közeli nemzeti parkban Ausztrália őshonos állataival - koala, kenguru, vörös óriás kenguru, ereszényes süni, numbat, wombat, dingo, tasmán ördög, kacsacsőrű emlős, hüllők és rengeteg madárfaj - ismerkedtünk meg. Útközben több órán keresztül olyan területen haladtunk, amit az előző nyáron tűz pusztított el. Több falu 1397 háza vált a tűz martalékává. Több ezren maradtak fedél nélkül, elhullottak állataik, tehenek, birkák, alpakkák, még a tenyésztett halak is elpusztultak a tavakban. Ausztrália nagy összefogást hirdetett, és néhány hónap alatt annyi pénzt gyűjtöttek össze, hogy lakókonténerekben el tudták helyezni a családokat. Egy ilyen lakóközösség közös konyhaépületébe bennünket is meghívtak egy kávéra, ahol a világszövetség átadott egy adománnyról szóló csekket az itt élő közösségnek.

Szeptember 20-án az elnökségi ülés következett. Bruce Holmquist elnök úr köszöntötte a megjelenteket, és a szövetség titkára, Krystina Skopalkova rögzítette a szavazati joggal rendelkezőket (Ausztrália, Kanada, Columbia, Csehország, Dánia, Németország, Magyarország, Olaszország, Namíbia, Új-Zéland, Dél-afrikai Köztársaság, Svájc, Ausztria, USA). Ezt követően az előző -2009-es namíbiai- elnökségi ülés jegyzőkönyve került elfogadásra, majd a költségvetés előterjesztése következett, melyet az elnökség a kongresszusnak elfogadásra javasol. Javasolta továbbá az elnökség, hogy a nem fizető tagállamokat egy utolsó felszólítás után a Kongresszus zárja ki tagjainak sorából (Argentína, Brazília, Szerbia, Uruguay). Rögzítették a következő elnökségi ülés helyszínét és időpontját - Olaszország, Udine, 2011. május 3-7. -, valamint a XIX. kongresszus helyszínét és időpont-

ját - Németország, München, 2012. szeptember 25-29. A munkabizottságok együttes ülése és beszámolója következett. Udinében az első olyan elnökségi ülésre kerül sor, amelyen az Európai Szövetség Kongresszusa és a Világszövetség Elnöksége egy időben tartja rendezvényét.

A munkabizottságok az alábbiak: Marketing és reklám munkabizottság, vezetője Josef Kucera, Csehország; Tenyésztéstechnikai bizottság, vezetője Johann Tanzler, Ausztria; Hústermelés munkabizottság, vezetője Fred Schuetze, USA; Simbrah munkabizottság, vezetője Johan Kluyts, Dél-afrikai Köztársaság.

Az elnökség javasolta a Kongresszusnak, hogy a következő két évre a jelenlegi elnök és két helyettese mandátumát hosszabbítsuk meg, így elnöknek Bruce Holmquistet (Kanada), első alelnöknek Josef Kucerát (Csehország), második alelnöknek Bill Almondot (Ausztrália) javasoltuk. Este csatlakoztak hozzánk azok a küldöttek is, akik nem vettek részt az elnökségi ülésen, és Victoria Állam Mezőgazdasági Minisztere adott fogadást tiszteletünkre a Parlament épületében.

A Szimentáli Tenyésztők Világszövetségének XVIII. Kongresszusa **szeptember 21-én** 10 órakor kezdődött. Bruce Holmquist elnök úr nyitó beszéde után Tom Baker üdvözölte a kongresszus küldötteit, majd a világszövetség titkára, Krystina Skopalkova számba vette a szavazati joggal rendelkezőket, és kiosztotta a szavazókártyákat. A Kongresszus - az elnökség javaslatára - Dr. Georg Röhrmoser, az Ellenőrző Bizottság elnöke előterjesztésében elfogadta a költségvetést. Ezt követően elnök úr tartott beszámolót az előző kongresszus óta eltelt időről, és terjesztette elő az elnökségi ülésen összeállított terveket.

Egy technikai információkat tartalmazó munkaanyagot is elfogadtunk, amely a szövetség üléseinek, kongresszusainak rendezési elveit rögzíti.

A program egy kongresszus esetében az akár 3-4 éves előkészületi fázis feladataiként jelöli meg a szervezők felkérését, szponzori kör szervezését és a kongresszus előtti évben az első program és meghívó dokumentum összeállítását. A delegáltak és kísérők számára összeállított programot már itt meghatározzák. A

szponzorokkal és a felkért előadókkal történő megállapodás után lehet végleges programot összeállítani. Ebben az esetben fontos a tudományos előadások jellegének megfelelő fordítás biztosítása. Lényeges, hogy a rendező ország tenyésztői közössége és szakmai háttere is lehetőséget kapjon a bemutatkozásra. A regisztrá-

ciós dokumentumok kiküldésének (annak tartalma és a közlendő költségek tervezhetősége miatt) az ülést megelőző év elejére kell esnie. A teljes program elkészülte és kiküldése az üléseket megelőző 4 hónapban történik meg. Szintén az utolsó fázisban készül el a résztvevők számára a "konferencia-csomag", mely a

közös rendezvények bemutatását és a kapcsolódó társadalmi és szakmai információkat tartalmazza.

Az elnökség javaslata alapján a következő időszakra a hatékonyabb marketingmunka, a szervezeti együttműködés erősítése is kiemelt feladat.

Ezután választás következett. A világszövetség **elnöke** két év időtartamra **Bruce Holmquist** (Kanada), **első alelnök** dr. **Josef Kucera** (Csehország), **második alelnök** **Bill Almond** (Ausztrália).

Az elnök úr székfoglaló beszédét a következő elnökségi ülés és kongresszus helyszínének, országának bemutatkozása követte. A kizárások elfogadása után a hivatalos rész befejeződött.

A kötelező napirendi pontok tárgyalása után öt előadás következett, melyekből téli számunkban néhányat részletesen is ismertetni fogunk.

A kongresszus estéjén a szálloda egyik különtermében az ötvenes-hatvanas évek hangulatát idéző nosztalgia diszkóval egybekötött vacsorával ért véget a nap.

Szeptember 22-én a Royal Melbourne-show következett, ahol a kongresszus tiszteletére egy 187 tenyészállatból álló kiállításon és ezek show bírálatán vettünk részt. Több kategóriában bírálatra kerültek szűz üszők, vemhes üszők, borjas tehén, tenyészbika-jelöltek és tenyészbikák. Az ausztrál szövetség elnökének tenyészetéből nagyon sok díjnyertes tenyészállat került ki. A Baker farmcsoport állatait legtöbbször Tom Baker felesége vezette fel. Láthattuk a szimentáli vörös és fekete változatát is.

Az állatbemutató mellett egy igazi kavalád a Melbourne-show. Volt kutya szépségverseny, cukrászverseny, gyermekrajzverseny és rengeteg szórakoztató műsor.

Este Melbourn ausztrál futball-stadionjában volt a vacsora. A stadion az 1956-os olimpiai játékok helyszínén található. Falán a bronz emléktáblát nézegetve jó volt látni az akkori nyolc magyar aranyérmes nevét. A terembe érkezve két bennszülött didgeridu-n játszott, ami egy tipikus ausztrál hangszer. A bennszülötteken kívül nagyon kevesen tudják megszólaltatni.

Szeptember 23-án reggel a kongresszusi küldöttek buszra szálltak, és megkezdtek

utunkat Sydney fele. Az első megállónk egy fiatal házaspár tenyészetében volt. Régebben herefordot tenyésztettek, de a jobb ár reményében az állomány egy részét értékesítették, helyette egy 40 tehén szimentáli törzstenyészetet vásároltak, és a megmaradt állományt szimentállal keresztezték, így néhány ausztrál dollárral jobb árat tudnak elérni a piacon. A bemutatott állomány vöröstarka szimentáli volt. A helyiek nagyon kedvesen mutatták be állataikat, nyitották ki előttünk a házukat.

A következő tenyészetben, a Webb farmon fekete szimentáli és simang állományt láthattunk. Egy nagy területen rendezték be a bemutatót. A karámokban szűz üszöket, vemhes üszöket, borjas tehénket és tenyészbikákat helyeztek el. A farmlátogatást követően egy szénapajtában két előadást is meghallgathattunk. A világszövetség elnöke, Bruce Holmquist beszélt a szimentáli fajtáról, a különböző színek szerepéről és a piaci bevezetés, a marketing tevékenységéről. A kongresszuson Peter Spears úr, az ausztrál szervezők egyike előadásában hallhattunk a simang "fajtáról", mely fekete szimentáli és angus keresztezése. Megkérdeztük, miért fontos a fekete szín és a mit tud a simang? A válaszuk egyértelmű volt. A marhaexportjuk legnagyobb része Japánba irányul, Japán pedig fekete színű marhát akar vágni, jó márványozottsággal, melyet az angusnál szimentáli keresztezéssel érnek el, ugyanakkor az angusra jellemző finom izomrost-szerkezet megmarad. A piacot így fekete marhával szolgálják ki. Estére Albury-be érkezünk, ahol vacsora után fáradtan tértünk nyugovóra.

A fárasztó nap után egy könnyedebb program következett szeptember 24-én. Albury-ből a régi korokat idéző városokat, Yackandandah-t és Beechworth-t néztük meg. A történelem itt nem olyan léptékű, mint idehaza, hiszen 200 évesnél öregebb épületet nem igen lehet találni. Az őslakosok vándorló életet éltek, nem építettek kőházakat. Egy múlt század elei lakóház vagy egy lovas eke itt már komoly régiségnek számít. Még egy éjszát töltöttünk Albury-ben, majd a következő napon a főváros, Canberra fele vettük az irányt.

Szeptember 25-én, útban a főváros felé meglátogattuk a világszövetség alelnöke, Bill Almond és családja farmját. Legelőkertekben mutatta be állományát, mely vörös és fekete szimentáli tenyészállatokból állt. A válogató karám mellett virágzó faágakkal feldíszített asztalon kávé, üdítő, sütemény várt bennünket. Alelnök úr beszámolója után körbenéztünk a farmon. Furcsa volt az európai szemnek látni, hogy egy zsemle-tarka tehén fekete borjat szoptat. Alelnök úr állománya meglehetősen vegyes. A család foglalkozik tenyészállat előállításával is, de ők leginkább árutermelésre, hízóalapanyag előállításra specializálódtak. Elkészítettünk a családtól, és Canberra fele vettük az irányt. Itt városnézés következett, megtekintettük az ausztrál katonai hősök emlékművét, a parlamentet, a külképviseletek utcáját, a nemzeti könyvtárat, és egy rövid időt töltöttünk a Nemzeti Múzeumban, ahol megismerhettük az őslakosok történetét, művészetét. Az éjszakát a főváros egyetemének kollégiumában töltöttük el.

Szeptember 26-án megérkeztünk Sydney-be, a világ egyik legnagyobb városába. Délután szabadidő következett. Kisértünk az operaházhoz, megnéztük a kikötőt, a híres hidat, mely a sydney-i tengerből két partját köti össze. Maga a város nagy területen fekszik, és közel 5 millióan lakják. Este a házigazdák hajókirándulást szerveztek a kikötőben, majd ugyanitt a hajón vacsora közben foglalta össze elnök úr a kongresszust, az Ausztráliában eltöltött hetet, és köszönte meg a házigazdák vendéglátását, a szervezőiroda munkatársainak a szervezést, a gondoskodást. Elnök úr köszönő szavai, a pohárköszöntő után a hajó az operaház magasságába érkezett, ahol - mintha végzőra történt volna az indítás - egy nagyszabású tűzijáték kezdődött. Ennél frapánssabb befejezést nem is lehetett volna szervezni. (Mint kiderült, a tűzijáték nem a program része volt, de a véletlennek ilyenek!)

Szeptember 27-én véget ért a kongresszus, reggeli után az utótúrán részt vevő országok Új-Zélandra látogattak, mi pedig megkezdtek több napos haza vezető repülőutunkat.

Dr. Húth Balázs tenyésztési- és marketingvezető, MTE **Vadász Sándor** Élelmiszerbiztonsági- és minőségügyi vezető, CORA
Dr. Polgár J. Péter egyetemi docens, PE Georgikon Kar

MAGYARTARKA A HÍRESSÉGEK KÖZÖTT

Közel másfél évvel ezelőtti bemutatkozása óta töretlen az érlelt magyartarka hús fogyasztói sikere, a termék egyöntetű és kimagasló minőségét elismerő vásárlói és vendéglátós szakmai vélemények bizonyítják, hogy jó döntést hoztunk akkor, amikor közel két évvel ezelőtt megkezdtük a termékkör kifejlesztésére irányuló kutatás-fejlesztési tevékenységet. A magyartarka mint hagyományos fajta által előállított minőségi alapanyagot és a rá épülő innovációs munkát díjazta az Agrármarketing Centrum is, amikor a szakmai körökben rangos elismerésnek számító "Hagyományok-Ízek-Régiók" (HÍR) védjegy használatának jogát odaítélte a magyartarka marhahúsoknak.

A díjat az augusztus 28-29. között rendezett HÍR-es Íznapok keretében a Magyar Mezőgazdasági Múzeum dísztermében adta át a Magyartarka Tenyésztők Egyesülete részére Vajda László, a VM főosztályvezetője.

Írásunkban összefoglaltuk a fejlesztést indukáló piaci és fogyasztói tényezőket, a szakmai és szociálpolitikai célokat, a vásárlói fogadtatást és jövőbeni céljainkat. A hazai marhahúsfogyasztás nem csupán mennyiségét tekintve marad messze el az európai átlagtól. A fogyasztási kultúra is meglehetősen szegényes, egysíkú, alapvetően a hagyományos, hosszú idejű főzési eljárásokkal készíthető ételekre korlátozódik. Az igazi marhahúskedvelők nem bízhatnak semmit a véletlenre, jobbára csak olyan, korábban már kipróbált vagy mások által ajánlott étteremben választanak marhasültet az étlapról, ahol garantált a siker. Mint ahogyan a sikertelenség is szinte biztosan garantálható, ha magunk próbálkozunk hasonlóval otthon a konyhában. Ennek az oka elsősorban az, hogy megfelelő, állandó minőségű marhahús alapanyag nem, vagy csak nagyon korlátozottan lelhető fel a belföldi piacon. A hazai éttermek egy része is inkább külföldön szerzi be a hozzávalót, ami persze nem feltétlenül külföldi eredetű, hiszen a hazánkban meghízalt magyartarka nővendő bikák jelentős hányadát határmen-

ti osztrák vágóhidakon vágják le, majd kerül be a marhahús nagy- és kiskereskedelembé. Európában a minőségi marhahús iránti kereslet folyamatos, az árak többé-kevésbé stabilak és euróban értendők. Ez a magyarázata annak, hogy a hazai termelés egy része is külföldön talál vevőre, aminek kis hányada végül magyar éttermekben kerül a vendégek asztalára.

A marhahús viszonylag magasabb árfevése miatt a vásárló gyakran kockázatosnak érzi a "befektetést", hiszen a nem egy- séges minőség nehezíti, bizonytalanná teszi a felhasználást, elkészítést. A hazai vásárló konyhatechnikai ismeretei a korszerű felhasználási, elkészítési technikák ese-

**rangos elismerés
a magyartarka
húsnak**

tében hiányosak, a fogyasztó fél a kudarcától. A magyar fogyasztó hagyományos szokásai a pörkölt illetve levesthúsok felé tolják el a keresletet. A marhahúst lényegesen nagyobb arányban fogyasztó nemzetek esetében látható, hogy a fogyasztást motiváló fejlesztések és marketing-kommunikációs eszközök folyamatosan jelen-

vannak a technológiai és kereskedelmi tevékenységek hátterében.

A Magyartarka Tenyésztők Egyesülete, mint a fajta fenntartásáért felelős, államilag elismert tenyésztőszervezet saját kerekeit meghaladó módon, évek óta erőfeszítéseket tesz a hazai marhahúsfogyasztás növelésére. Az Egyesület által generált programokban hangsúlyos a hazai fajta, a hazai tenyésztői tevékenység, a hazai termelési környezet, a hazai vágás és feldolgozás, a hazai piacra történő értékesítés szempontrendszer. A minőségi vágómarha döntő többsége exportpiacon kerül értékesítésre, így a belföldi vágóhidak és feldolgozók túlnyomó többségében selejt tejhasznú tehenek húásával látják el a hazai forgalmazókat. Ezért elengedhetetlen a termékfejlesztésben érdekeltté tett, KKV szektorba tartozó hazai vágóhíd (esetünkben Lac-Hús Kft.) elkötelezett szerepvállalása.

A garantált minőségű marhahústermékek fejlesztése a tenyésztőszervezet (Magyartarka Tenyésztők Egyesülete), hazai kutatóhely (Pannon Egyetem Georgikon Kar), a vágást, csomagolást végző Lac-Hús Kft. és a belföldi forgalmazást támogató kereskedelmi partner (CORA Magyar Hipermarket Kft.) fejlesztési és innovációs támogatásával valósult meg. A fejlesztés

fotó: AMC archívum

fotó: AMC archívum

eredményeként 20 különböző, közvetlen konyhai felhasználásra alkalmas, kiválóan porhanyós, érlelt tökehústermék jött létre, amelyek 2008 decembere óta folyamatosan megtalálhatók az áruházlánc polcain. A Darfresh® csomagolás további érlelést és hosszú eltarthatóságot biztosít az izomcsoporttól függően 300 és 1500 gramm közötti fogyasztói kiszerelésben kínált termékek számára.

A független marketingkutatások és az Egyesület saját vizsgálatai is bizonyítják, hogy a marhahús iránti fogyasztói igények több szinten, különböző feldolgozottsági szintű termékek esetében is megjelennek. Ezek alapján a termékstruktúra kialakításában törekedtünk az eltérő fogyasztói igényeknek és árszínvonalnak is megfelelő termékkörök kialakítására. Ennek megfelelően a magyar tarka fajta húsból előállított kiváló minőségű alapanyag lédig tökehús, csomagolt tökehús, félkész és konyhakész termékek csoportjaiban is piacképes lehet.

Az eddigi eredményeink, a termékfejlesztés tesztelési és forgalmazási szakaszában gyűjtött információink egyértelműen bizonyítják, hogy a lédig tökehús és a csomagolt, érlelt marhahús jelentős fogyasztói igényeket generált. Azt is érzékeltük azonban, hogy a gyorsuló életritmus következtében a háztartások egy része a gyorsan elkészíthető, félkész vagy kész termékek irányába tolódott el. Ebben a piaci szegmensben a marhahús érzékelhetően lemaradt a többi húsféleséggel szemben (baromfi, sertés).

Úgy véljük, hogy az itt mutatkozó piaci rés betöltése további marhahúsfogyasztás emelkedést indukálhat. Itt az elkészítés bizonyos garanciája már az előkészítés (pácolás, fűszerezés, szeletelés) során elősegíthető. Ám az elkészítés és a várható siker élménye a fogyasztót inspirálja. Ez utóbbi termékkör kifejlesztése napjaink feladata, az erre irányuló csomagolási és pácolási technológiák kidolgozása, valamint az eltarthatóságot megalapozó mikrobiológiai vizsgálatok hamarosan megkezdődnek.

Az erőteljesebb piaci megjelenés, információközlés elsődlegesen a kereskedelmi marketing területén igényel erőforrásokat, amelyet a jövőben még hangsúlyosabban szeretnénk fejleszteni. Ezek közé sorolhatjuk a fogyasztók tájékoztatását szolgáló főzőbemutatók, promóciós tevékenységek, a termékről, annak széles körű felhasználhatóságáról készült kiadványok, reklámfilmek terjesztését. Az érlelt magyar tarka marhahús sokrétű elkészítésének lehetőségeit önálló fejezetként tárgyalja a kereskedelmi forgalomban is megvásárolható, Buday Péter által összeállított *"Íz és Hagyomány"* szakácskönyv. Nem feledkezhetünk meg a termék-előállítás (termékpálya) társadalompolitikai hatásairól sem, hiszen a nyugat-európai értelemben vett mezőgazdasági tevékenység már nem pusztán alapanyag-termelő feladatokat kell, hogy ellásson, hanem multifunkcionális ágazatként hangsúlyos feladata a falusi lakosság megélhetésének, a vidék népességmegtartó szerepének biz-

tosítása, a természeti környezet megőrzése (pl. legeltetési állattartással!), végső soron nemzeti (gasztronómiai) hagyományaink ápolása is.

Ezt a terméket - a meghatározott, a hazai termelési gyakorlathoz igazított követelmények alapján - a családi vagy kisüzemi körülmények között gazdálkodók is sikerrel elő tudják állítani. A vágásra kerülő állatok súlykategóriája meghaladja a szokványos exportsúlyt, így az alapanyag tovább marad a hazai rendszerben, jobban kihasználva a munkaerő-kapacitást. A termék-előállítás valamennyi láncszeme, tehát az alapanyag vágása, feldolgozása, válogatása és csomagolása jelentős volumenű kvalifikált munkaerő alkalmazását teszi szükségessé, amely megélhetést biztosít az előállításban dolgozó családoknak. Ennek megfelelően a vágóhídról kikerült termék is magasabb hozzáadott értéket képvisel.

A minőségi élelmiszerek forgalmazása terén elkötelezett, a fejlesztést elősegítő kereskedelmi lánc a fogyasztót folyamatosan kimagasló minőségű marhahússal látja el, amely elősegíti az egyébként meglehetősen alacsony hazai marhahús-fogyasztás élénkülését. A belföldi kereslet növekedése a hektikus export-kereslettel ellentétben a tenyésztőknek (termelőknek) egyfajta kiszámíthatóságot és biztonságot garantál. Az árstabilitás szempontjából döntő jelentőséggel bír a magyarországi kereslet, hiszen az így előállított késztermék iránti fogyasztói igény egyfajta termelői és feldolgozó biztonságot garantál. Az elégedett vásárló keresletet terem, munkát adva a hazai tudásnak, "szürkeállománynak", az alapanyag-termelőnek, feldolgozónak és kereskedőnek egyaránt.

Az eddigi eredmények, a kedvező piaci fogadtatás, valamint a fentiekben ismertett körülmények mindenképpen további fejlesztésekre ösztönöznek bennünket. A fejlesztési törekvések döntően a magasabb feldolgozási szintet képviselő, félkész és konyhakész termékekre irányulnak, ez még inkább elősegítheti, hogy a fiatalok vagy a szerényebb konyhai felhasználói ismeretekkel rendelkezők közül is egyre többen fogyasszanak marhahúst. Így lehet egy kiváló húsmínőséget produkáló hagyományos fajtát a modern háztartások számára is elérhetővé és vonzóvá tenni.

Szimentáli Világszövetség Kongresszusa Ausztrália, 2010. szeptember 18-27.

fotó: Dr. Húth Balázs, Dr. Polgár J. Péter

Szimentáli Világszövetség Kongresszusa Ausztrália, 2010. szeptember 18-27.

fotó: Dr. Húth Balázs, Dr. Polgár J. Péter

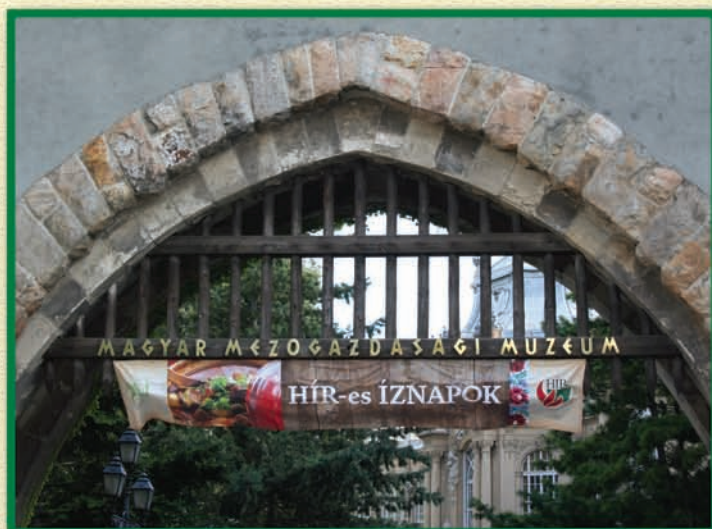
Szimentáli Világszövetség Kongresszusa Ausztrália, 2010. szeptember 18-27.

fotó: Dr. Húth Balázs, Dr. Polgár J. Péter

HÍR-es Íznapok

Budapest, 2010. augusztus 28-29.

Vágó Barnabás küllemi bíráló, MTE

SZIE ÁLLATORVOS-TUDOMÁNYI KAR TANGAZDASÁG ÜLLŐ, DÓRA-MAJOR

A tangazdaság Pest megye dél - keleti részén, a Gödöllői-dombság peremén, érintve a Duna-Tisza közti homokhátság szélét, a Fővárostól mintegy 20 km-re helyezkedik el.

Üllő, Dóra-major többszöri átszervezés következtében 1990. január 1-jétől került az Állatorvos-tudományi Egyetemhez, majd 2000. január 1-jével az egyetem integrációja következtében a Szent István Egyetemhez.

A tangazdaság dolgozói létszáma jelenleg 34 fő. Feladat körébe tartozik a hallgatók számára biztosítani a gyakorlati képzés helyszínét, illetve a Dóra-majorban található Állatorvos-tudományi Kar Nagyállat Klinikáját kiszolgálni a gyakorlati képzéshez szükséges állatokkal.

Csak mezőgazdasági alaptevékenységgel foglalkoznak, melynek két fő ága az állattenyésztés és a növénytermesztés.

Az állattenyésztési ágazatban húshasznú magyartarka -, sertés-, juh-, és lótenyésztés folyik.

A tangazdaság 1197 hektáron, fekvéséből adódóan gyenge minőségű területen gazdálkodik (a földek átlagos AK értéke 9, 7). Ebből a szántóterület 827 hektár, 223 hektár gye, 120 hektár erdő, 27 hektár kivett.

Termesztett növényeik: triticales, rozs, búza, napraforgó, őszi árpa, kukorica.

Állattenyésztésük tömegtakarmány igényét is saját maguk termelik meg, így a silókukoricát, lucernát és a fűszénát. A lucerna első és utolsó kaszálásából szenázst, a többi kaszálásból szénát készítenek.

Szarvasmarha-állományukat 2001 tavaszán kezdték kialakítani magyartarka tenyészetekből történő vásárlással (Tiszacsege, Szilsárkány, Nyőgér). A Magyartarka Tenyésztők Egyesületének 2004 óta tagjai. Jelenlegi állományi létszám 131 db tehén. A vásárolt anyatehenek nagy része vemhesen érkezett, mely a 15505 Kocséri Tajti O' Clock-tól származó vemhet hozott magával. A tehének

és üszők vemhesítéséhez 16527 Kocséri Zsámoly Némettől, 17698 Nyőgéri Bólya Pöttyöstől, 19768 Kocséri Elektor Tritontól és a 20462 Kocséri Fenyves Csipettől született, genetikailag szarvatlan tenyészbikákat használtak, illetve használnak. A tenyésztési cél egy genetikailag szarvatlan tehénállomány kialakítása, melyet 70%-ban már sikerült elérniük. Ez ideig a nőivarú szaporulatot meghagyták továbbtenyésztésre. A született hím ivarú egyedeket hízó bikaként exportra értékesítik. Az utóbbi négy évben a Magyartarka Tenyésztők Egyesületével közösen folytatott munka eredményeként az állomány 2011-től termelésellenőrzött törzstenyészeti besorolást ér el. Az anyatehén állományukat 150 db-os szintre kívánják emelni. A nőivarú szaporulat egy részét állománypótlásra, a fennmaradó részt vemhes üszökként - a piaci viszonyoknak megfelelően - értékesítik. A hímivarú szaporulat legjavát tenyészállatként, illetve a fennmaradó hányadot hízóállatként próbálják értékesíteni.

Tehénállományukat nyáron legelőn extenzív körülmények között tartják, téli időszakban a 70-es években épített 4 db 800 m²-es kifutó karámos, külső etető utas istállóban helyezik el. Minden egyes istálló kettéosztható az állatok jobb csoportosítása érdekében. Így minden istállórészben 30 db anyatehenet tudnak elhelyezni. Az állatok itatását 4 db négy-

gömbös, fagymentes önitatóval biztosítják. A növendék üszőállományt téli időszakban szintén itt tartják, a leválasztott bikaborjakat pedig külön erre a célra létesített felállító istállóban. Az állatok takarmányozását maximálisan legépesíteték, minden egyes kifutókarámba körszénára rácsokat helyeztek el, melynek feltöltését Caterpillar TH 62 típusú teleszkópos homlokrakodóval végzik. A szilázs, illetve szenázs kijuttatására a 3 éve vásárolt Jeantil típusú takarmánykiosztó kocsit használják. Az istállók almozását a Jeantil típusú bálabontóval oldják meg, szükség szerint.

A tehének téli takarmányozását kukoricaszilázs, lucernaszenázs, takarmányszalma és szükség szerint réti széna biztosítja. A növendék üszőinket a fenti takarmányokon kívül, mintegy napi 1,5 kg abrak takarmánnyal látják el. A hizlalásra szánt bikák kukoricaszilázst, lucernaszenát és a saját keverőjükben előállított San Bull Prémium koncentrátummal kiegészített abrakot kapnak. Tangazdaságuk törekedett arra, hogy minél hatékonyabban, illetve költségtakarékosan állítsák elő a húsmarha-ágazat végertermékét. Tartalékaik már nincsenek, csak abban reménykedhetnek, hogy a kormány megfelelően értékeli a húsmarhatartók töretlen hitét és erőfeszítését, hogy ez az ágazat ismét visszanyerhesse régi pozícióját a magyar mezőgazdaságban.

Kovács-Mesterházy Zoltán elnökségi tag, MTE

BEMUTATKOZIK: HORVÁTH ZOLTÁN ÉS HORVÁTH CSABA EGYÉNI GAZDÁLKODÓ

Egy rögös út elején

Egy Vas megyei kis településen (Katafa) gazdálkodik Horváth Zoltán és bátyja, Csaba.

Történetük kezdete korántsem egyedi, gazdálkodó családban nőttek fel, így nem áll tőlük messze az állattartás és a növénytermesztés. Zolit munkahelyének át-szervezése, majd megszűnése készítette arra, hogy életvitelszerűen foglalkozzon a mezőgazdálkodással. Gépeket vásároltak, saját földjükhöz még béreltek, és elkezdtek tervezni a jövőt, ekkor (2003-ban) ismertem meg a Horváth fivéreket, mivel bér munkában dolgoztak nálunk a szénabetakarítás idején.

E tervekre komoly hatást gyakorolt az az időszak, amíg a nemzeti parknak dolgoztak. Többször jártak állattartó települőkön, figyelték a technológiát, és elhatározták, hogy gyepe alapozott állattartással akarnak foglalkozni. Ez idő tájt terveikben még a húsmarhatartás szerepelt, azonban az élet átírta terveiket. Mindketten beadták és elnyerték a fiatal gazdálkodóknak kiírt támogatást. Zoli vemhes üsző vásárlásra, Csaba földvásárlásra pályázott. Húshasznú vemhes üszőt nem tudtak vásárolni, viszont a pályázati kötelezettségvállalás szorította őket, így fejt állományból vásároltak tenyészállatot. A saját nevelésű 10 üszőjük és 5 tehenük mellé 23 vemhes üszőt vásároltak Egyházasrádócról. Ezzel kinőtték a nagymizdói családi fészket, s komoly hittel véve a nyakukba, megvettek egy régi üszőtelepet Katafán. Állományukat már a katafai telepen helyezték el.

Legtöbbünk látott lerobbant, régi Tsz telepet, így sejthetjük, hogy mivel szembe-sültek. Több napon keresztül csak a szemetet hordták a telepről.

Azzal, hogy fejt állományból vásároltak tenyészanyagot, s a saját állományuk is fejt volt, kijelölték maguknak azt az utat, mely egy kettőshasznú állomány megalapításához vezetett. Újabb pályázat következett, melyben fejőrendszerre (fejőállás,

fejőtechnológia, automatika) pályáztak, sikerrel. Ennek keretében egy, az Agro Legato Kft. által forgalmazott 5 állásos HUNGAROLACT fejőrendszert vásároltak. E fejőrendszert kifejezetten a kis és közepes tehenészetek részére fejlesztették, s árban is nagyon kedvező. A rendszer moduláris, tehát a termelő igényei szerint bővíthető, amihez kehelylevevő automatikát, illetve tejmérőt is szállított az Agro Legato Kft. (erről a rendszerről a Magyarartarka tavaly nyári számában bővebben olvashattunk). Zoli elégedett a rendszerrel, amit több mint fél éve használnál.

Jelenlegi állatállomány

Korcsoport	Egyed
Tenyészhén	42
Növendék üsző	15
Borjú	10

Állományuk erősen vegyes és heterogén képet mutat, látni, hogy egymás mellett vannak a kisparaszti istállóból kikerült és a nagyüzemben tenyésztett egyedek.

A termékenyítést kizárólag magyartarka szaporítóanyaggal végzik. Tenyésztési céljuk magas beltartalmú, közepes mennyiségű tejet termelő állomány kialakítása, jó húsformák mellett. Tisztán látják,

hogy takarmányozási és minőségi takarmány-előállítási technológiájuk egyelőre nem teszi lehetővé a magas tejmenyiséget termelő állomány kiszolgálását.

Jelenleg 25 db tehenet fejnek, a megtermelt tejet naponta Zalaegerszegre szállítják, ahol tejautomatából értékesítik, s még a borjakkal is itatnak tejet. A tejautomatás értékesítés a nagy távolság miatt elég nehézkesen működik, de egyelőre nincs jobb megoldás. Tervben van, hogy áttérnek a tejporos borjúitásra, ha helyet tudnak szerezni a megtermelt tejnek. A többi tehén vemhes, a beállások után valószínűleg problémát fog okozni a tej értékesítése.

Távlati tervben szerepel a tej feldolgozása, de pillanatnyilag a telep korszerűbbé és komfortosabbá tétele az elsődleges cél.

Takarmányozás

A teljes állomány (leszámtva a borjakat) kijár a telep melletti legelőre (amely bizony változó minőségű), de emellett kukoricaszilázst, réti szénát, gazdasági abrakot és tejelő koncentrátumot is etetnek. A tömegtakarmányokat és a gazdasági abrak döntő részét saját maguk állítják elő.

Sajnos silóterük nincs, ezért gömbsilóban erjesztik a silókukoricát, ami bizony sok veszteséget produkál.

40 ha szántóterületet művelnek meg, siló- és takarmánykukoricát és gabonát termesztene, de jövőre lucernát is telepítenek, és vetnek zabosbükkyönt is. A keletkezett szerves trágyát szántóterületeiken hasznosítják.

40 ha gyepterület áll rendelkezésükre, melyen egyrészt legeltetnek, másrészt pedig a szénaszükségletet biztosítják vele.

A területek fele-fele arányban vannak saját tulajdonban és bérleti viszonyban.

Gyakorló állattenyésztők, tudjuk, hogy jó termelési eredményeket biztonságos és korszerű takarmány-előállítás nélkül nem lehet elérni. Ezt felismerve célul tűzték ki a szálaltakarmány betakarító gépsor korszerűsítését.

Nem csupán írói "húzásnak" szántam a rögzös út kifejezést, hisz nagyon sok teen-dő van még a fiatal gazdák előtt. Sok terük van, de tervek és elképzelések nélkül nem lehet előrelépni. Adja Isten, hogy elég erejük és energiájuk legyen terveik

véghezviteléhez. Azt hiszem, Zoliék is kiírhatják majd a telep homlokzatára azt a bibliai idézetet, amelyet Dunaharaszttiban is felfestettek: "Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? (Róm.8,31)"

AZ ÁT KFT. TERÜLETI MUNKATÁRSAINAK ELÉRHETŐSÉGE:

NÉV	MEGYE	BEOSZTÁS	CÍM	E-MAIL CÍM	TEL/MOBIL
Szigeti György	országos	ellenőr	Miskolc Leszli A.u.21. 2/2.	sziget@atkft.hu	20/464-0174
Laurincz Zoltán	Bács-Kiskun, Békés, Csongrád	régióigazgató	Szabadkigyós Arany János út 51.	laurincz@mail.globonet.hu	66/247-040 20/464-0113
Dr. Monostori Attila	Jász-Nagykun-Szolnok	fiálatörvos	Szolnok Szárvány u.39.	monostori.a@t-online.hu	20/464-0147
Szepesi József	Borsod-Abaúj-Zemplén, Hajdú-Bihar, Heves, Nógrád, Szabolcs-Szatmár-Bereg	régióigazgató	Felsőtárkány József A.u.43.	szepesi.jozsef@atkft.hu	20/384-7079
Orosz György	Szabolcs-Szatmár-Bereg	csoportvezető	Miskolc Kertész út 2.	orosz.gyorgy@atkft.hu	20/464-0178
Ormós László	Hajdú-Bihar	csoportvezető	Debrecen Kard út 65/c/3.	ormos@atkft.hu	20/464-0159
Karácsony László	Győr-Moson-Sopron, Somogy, Vas, Veszprém, Zala	régióigazgató	Darnószeli Táncsics út 10.	karacsonyl@atkft.hu	96/514-772 20/464-0101
Szegvári József	Somogy, Zala	csoportvezető	Büssü Petőfi u.7.	szegvari.jozsef@t-online.hu	20/464-0026
Strasszer József	Baranya, Fejér, Pest, Komárom-Esztergom, Tolna, Veszprém	régióigazgató	Székesfehérvár Lehel u.60.	jostraszzi@gmail.com	20/957-3317
Schönhardt János	Baranya, Tolna	csoportvezető	Székessárd Arany J.u.10. II/3.	schonhardt@atkft.hu	20/464-0045
Pauló Tamás	Komárom-Esztergom, Pest	csoportvezető	Gödöllő Dózsa György út 58.	paulo.tamas@atkft.hu	20/916-9133

Dr. Füller Imre ügyvezető igazgató, MTE

XIX. FARMER-EXPO DEBRECEN

2010. augusztus utolsó hétvégéjén - augusztus 24-28. - került megrendezésre immár 11. alkalommal a Farmer-Expo Debrecenben, a Debreceni Egyetem, Agrártudományi Centrum területén. A kiállítás négy napja nagyon sok színes programnak ad otthont, melyek között az állattenyésztés, a szarvasmarha-tenyésztés, ezen belül a magyartarka is helyet kap. Egyesületünket és a magyartarka fajtát öt tenyésztő tagunk képviselte: a derecskei Petőfi Mezőgazdasági Kft., a hajdúböszörményi Béke Agrárszövetkezet, a Béke Mezőgazdasági Szövetkezet Hajdúnánásról, Dembrovsky Sándor Németszigetéről, valamint Medve János Ózdról. A kiállítók jól előkészített, a fajtát reprezentáló állatokat mutattak be.

A fajtát érintő programok sorát az első napon megtartott nyilvános show bírálattal nyitotta meg. A bírálattal Vágó Barnabás, Egyesületünk küllemi bírálója végezte. A különböző csoportok díjai a következők voltak:

Szűz üsző:

I. díj: 103 kat. számú Cirmos, apja: 15671 Bonyhádi Takarékos Stark, tenyésztő és tulajdonos: Medve János, Ózd
Vemhes üsző:

I. díj: 114 kat. számú Nyalka, apja: 17337 Kocséri Aréna Lotarry, tenyésztő és tulajdonos: Béke Agrárszövetkezet, Hajdúböszörmény

II. díj: 111 kat. számú Csendes, apja: 14938 Gyúrói Sokoldalú Ákos, tenyésztő és tulajdonos: Medve János, Ózd

Anyatehén borjával:

I. díj: 123 kat. számú Jolán, apja: 15505 Kocséri Tajti O'clock, tenyésztő és tulajdonos: Dembrovsky Sándor, Németsziget

II. díj: 121 kat. számú Edit, apja: 17076 Derecskei Astória Indianer, tenyésztő és tulajdonos: Petőfi Mezőgazdasági Kft., Derecske

Tenyészbika-jelölt:

I. díj: 131 kat. számú Harcos, apja: 17077 Derecskei Alfa Passzív, tenyésztő és tulajdonos: Petőfi Mezőgazdasági Kft., Derecske

Különdíj:

Hajdúnánási Béke Mezőgazdasági Szövetkezet (kiállított húshasznú magyartarka állatairól)

A második napon 11 órakor került sor a díjkiosztó ünnepségre. Felsorakoztak a díjazott állatok, mellettük a tenyésztők, a tenyészetet képviselő szakemberek, és átvették a díjakat. Mindig felemelő látvány, amikor a jók közül a legjobbak megkapják méltó elismerésüket.

Délután 15 órakor kezdődött az Állattenyésztési Fórum, melyen dr. Bognár Lajos, a Vidékfejlesztési Minisztérium Állategészségügyi és Élelmiszerlánc-biztonsági Államtitkárság helyettes államtitkára, Bögréné Bodrogi Gabriella, a Mezőgazdasági Főosztály főosztályvezetője és Gulyás Levente, a Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Hivatal igazgatója válaszoltak a kérdésekre. A levezető elnök szerepét Fekete Balázs, a Magyar Állattenyésztők Szövetségének elnöke vállalta. Elnök úr bevezetője után záporoztak a kérdések, melyekre az elnökségi asztalnál ülők válaszoltak.

A harmadik napon, pénteken 10 órakor vette kezdetét a "Konferencia a tejtermelés versenyképességének javításáról", melyen konzorcium számolt be kutatási eredményeiről. Érdekes előadásokat hallhattak a résztvevők.

Közben 11 órakor a kiállításon megjelent szarvasmarhafajták fajtabemutatója indult el. Felvezték a tenyészállatok, miközben a fajta kialakulásáról, elterjedéséről, a tenyésztőszervezet munkájáról és a ringben látható állatokról beszélt a szpíker.

A napot csülökápolási bemutató zárta. Szombaton a fajtabemutató 10 órakor kezdődött, majd 13 órakor a Holstein-fríz tenyésztők Egyesülete szervezésében a felvezetők ügyességi versenyén szurkolhatott a közönség. Magyartarka tenyésztő is volt a versenyzők között - Medve János Ózdról -, akinek külön is gratulálunk, hogy elindult a versenyen.

A négy nap alatt finomabbnál finomabb ételeket kóstolhattunk: a régióra jellemző pásztorételt, a "slambucot", melyet a derecskei Petőfi Mezőgazdasági Kft. szakácsa készített. A Béke Agrárszövetkezet Hajdúböszörményből mindennap marha-pörkölttel örvendeztetett meg bennünket, és a hajdúnánási Béke Mezőgazdasági Szövetkezet is megmutatta főzőtudományát. Köszönjük mindhármuknak a finom ebédet!

Köszönet a kiállításon megjelent tagjainknak, felvezetőknek, hogy vállalták az állatok felkészítését és bemutatását!

Vágó Barnabás küllemi bíráló, MTE

IV. KAPOSVÁRI ÁLLATTENYÉSZTÉSI NAPOK

Ha Szent Mihály napja, akkor a magyartarka tenyésztők számára a 2010-es év utolsó kiállítás, melyet a Magyar Mezőgazdaság Kft., a Pannon Lovas Akadémia, a Magyar Állattenyésztők Szövetsége és a Kaposvári Egyetem szervezett, idén negyedik alkalommal. Minden évben a kaposvári kiállításon jelenik meg a magyartarka tenyésztő társadalom a legnagyobb létszámmal. Az Egyesületünket és a magyartarka fajtát képviselő tenyészállatok 10 egyesületi taggazdaságból érkeztek: Teveli Mezőgazdasági Zrt., Tevel, Kaposvári Egyetem Tangazdasága, Kaposvár, Nagyvázsónyi Mezőgazdasági Kft., Nagyvázsóny, Ráczné Gyalog Stefánia, Ják, Farmer I. családi gazdaság, Máriakálnok, Rácúnió Kft., Ják, Őrségi Nemzeti Park, Óriszentpéter, Csörnöcmenti Mezőgazdasági Szövetkezet, Vasvár, Húshasznú Bt., Táplánszentkereszt és Nagy Gergely, Öreglak. A kiállítást Czerván György államtitkár nyitotta meg.

A megnyitó után a fedett lovarda épületében a kettőshasznú magyartarka showbírálattal megkezdődtek a szakmai programok. A bírálatot Vágó Barnabás, a Magyartarka Tenyésztők Egyesületének küllemi bírálója végezte. Ezzel párhuzamosan a húsmarha kiállító téren is elkezdődött a húsmarhák bírálata, itt a show bíró dr. Korchma Csaba, az MGSZH vezető főtanácsosa volt. A fedett lovardában 20 tenyészállat került felvezetésre, 4 korcsoportban. A húsmarha kiállító téren 2 vemhes üsző és 4 anyatehén borjával képviselte a húshasznosítású magyartarkát. A megnyitó után államtitkár úr szemügyre vette a tejelő magyartarka-állományt. Az egyedeket Egyesületünk elnökével, Rácz Károllyal közösen tekintették meg. Eközben fontos, Egyesületünket is érintő kérdésekről is szó esett, többek között a kimerült tenyésztés-szervezési támogatás problémájáról.

Szombaton került sor a díjkiosztó ünnepségre. A díjnyertes állatok felvezetőikkel és a nyertes gazdaságok képviselőivel vonultak fel az érdeklődők előtt. Az ünnepséget Hajduk Péter, a Magyar Juh- és Kecsketenyésztők Szövetségének ügyvezető igazgatója vezényelte le.

Vasárnapra sajnos elromlott az idő, ugyanis szakadt az eső, a hőmérséklet pedig 10 fok alá esett. A lovardában a Holstein-fríz Tenyésztők Egyesülete által szervezett felvezetők ügyességi versenyében a két vállalkozó

szellemű magyartarkás felvezető ismét bebizonyította, hogy a kicsit vehemensebb vérmérsékletű magyartarkával is lehet szinte hiába nélkül teljesíteni a pályát.

A kettőshasznú showbírálat 4 bírálati csoportjának eredménye:

Szűz üsző:

III. helyezett: 122 kat. számú LÉDA,

apja 16931 ADU

Tenyésztő és tulajdonos: Húshasznú Bt.,

Egyházasrádóc

II. helyezett: 124 kat. számú MEGGI,

apja: 14503 REZSŐ

Tenyésztő: Új Élet Mg. Szöv., Súr

Tulajdonos: Nagy Gergely, Öreglak

I. helyezett: 126 kat. számú ANGYAL,

apja: 20740 MANDELA

Tenyésztő és tulajdonos: Farmer I. családi

gazdaság, Máriakálnok

Vemhes üsző:

III. helyezett: 133 kat. számú CSÖPI,

apja: 17337 ARÉNA

Tenyésztő és tulajdonos: Farmer I. családi gazdaság, Máriakálnok

II. helyezett: 134 kat. számú LIZA,

apja: 16931 ADU

Tenyésztő és tulajdonos: Húshasznú Bt.,

Egyházasrádóc

I. helyezett: 131 kat. számú LEPKE,

apja: 20064 FÜGE

Tenyésztő és tulajdonos: Rácúnió Kft., Ják

Elsőborjas tehén:

III. helyezett: 145 kat. számú CIRMOS,

apja: 16700 ZSONGLÓR

Tenyésztő és tulajdonos: Húshasznú Bt.,

Egyházasrádóc

II. helyezett: 141 kat. számú KAROLIN,

apja: 15511 TAKAROS

Tenyésztő és tulajdonos: Rácúnió Kft., Ják

I. helyezett: 142 kat. számú LEPKE, apja:

16700 ZSONGLÓR

Tenyésztő és tulajdonos: Teveli Mg. Zrt.,

Tevel

Többször ellett tehén:

III. helyezett: 150 kat. számú RÓZSA,

apja: 17145 KAMPS

Tenyésztő és tulajdonos: Rácúnió Kft., Ják

II. helyezett: 148 kat. számú: BORBÁS,

apja: 14989 SEPI

Tenyésztő és tulajdonos: Húshasznú Bt.,
Egyházasrádóc

I. helyezett: 146 kat. számú LENKE,

apja: 19228 DURMOLÓ

Tenyésztő és tulajdonos: Teveli Mg. Zrt.,

Tevel

Tenyésztői Nagydíj: 146 kat. számú LENKE, apja: 19228 DURMOLÓ

Tenyésztő és tulajdonos: Teveli Mg. Zrt.,

Tevel

Húshasznú magyartarka tehén borjával, nagytestű kategória:

II. helyezett: 114 kat. számú ÉDES,

apja: 14180 PÖTTYÖS

Tenyésztő és tulajdonos: Őrségi Nemzeti

Park, Óriszentpéter

I. helyezett: 116 kat. számú VÁNDOR,

apja: 12930 LÖKÖS

Tenyésztő és tulajdonos: Csörnöcmenti Mg.

Szövetkezet, Vasvár

KÜLÖNDÍJAK:

1. A Magyartarka Tenyésztők Egyesülete a kiállítás legszebb tőgyű magyartarka egyedének különdíjat ajánlott fel, melyet a 146 kat. számú, többször ellett tehén után a Teveli Mg. Zrt. kapott.

2. A Magyartarka Tenyésztők Egyesülete különdíjat ajánlott fel a Kaposvári Egyetem Tangazdaságának a színvonalasan felkészített és felvezetett magyartarka állataiért.

3. A Génbank-Semex Magyarország Kft. különdíját (100 000,- Ft termékenyítő anyag vásárlási utalványt) a Teveli Mezőgazdasági Zrt. kapta nagydíjas tehene után.

Orbánné Prikk Orsolya Vörösmarty Mihály ÁMK, Bonyhád

„MEG NE FOGD A TEHÉN FARKÁT!”

Tisztelt Olvasók! Nem véletlen, hogy Móricz Zsigmondnak eme, bizonyára mindenki által jól ismert verssorát választottam cikkem címéül. A 2010. augusztus 13-14-én, Bonyhádon megrendezett X. Tarka Fesztivál látogatói biztosan emlékeznek a színpadi produkcióra, melyet ez a Móricz-idézet ihletett.

De ne szaladjunk ennyire előre, haladjunk szép sorjában!

Bár a rendezvény hivatalosan pénteken, valójában azonban már csütörtök este elkezdődött, amikor a két ínycsiklandóan előkészített ökör alatt ünnepélyesen meggyújtották a tüzet, ezzel mintegy fesztiválhangulatot teremtve kis városunkban. A pénteki programok - a hagyományoknak megfelelően - szakmai konferenciával, agrárfórummal indultak, melyen V. Németh Zsolt, a Vidékfejlesztési Minisztérium államtitkára, Dr. Bognár Lajos, a minisztérium helyettes államtitkára, Potápi Árpád János országgyűlési képviselő, Bonyhád polgármestere, Dr. Füller Imre, a Magyar Tarka Tenyésztők Egyesületének ügyvezető igazgatója, valamint a fesztivál egyik fővédnöke, Dr. Solymosi József tájékoztatta az érdeklődőket a hazai agrárhelyzetről, a szakmai felelősségről, az új vidékpolitika szükségességéről és más, sokak számára nagyon fontos kérdésekről.

A konferencia után még a tavalyinál is izletesebb sült ökröt és gulyást kóstolhattak a résztvevők, délutántól pedig színes, minden korosztályt megszólító szórakoztató programok várták a fesztiválra látogatókat. A Titti Corsi Dance Klub, a Swing Mazsorett és Tánc Egyesület, az ABS zenekar, Király Viktor és a Bonyhád Városi Fúvószenekar műsora után este a Wery-Take együttes gondoskodott a bál hangulatról. A zenekar igazán kitett magáért, amikor az Égiek úgy döntöttek, hogy ismét vihart zúdítanak a fesztiválzók nyakába. Hangosítás nélkül, a dobosra és az énekesre támaszkodva folytatták a műsort, amely aztán valóságos színpadi show-vá alakult, hiszen az eső előtt a szín-

padra menekült nézők a zenészekkel együtt, rendíthetetlenül továbbvitték a bulit.

De hogy jön ide Móricz Zsigmond? Már is elárulom. A szombati programok első része a legkisebbeket szólította meg: a művelődési központ parkolójában népi játszótér, a szabadtéri színpadon pedig Pomázi Zoltán, a Bojtorján együttes tagja szórakoztatta nemcsak az óvodásokat, hanem - valljuk be - a már jócskán felnőtt nézőket is, hiszen "Meg ne fogd a tehén farkát!" című műsorában olyan régi Bojtorján-dalok is felcsendültek, amelyeket a nem éppen legifjabb korosztály képviselői együtt énekeltek az előadóval, meglehetősen nosztalgikus hangulatban.

A szombat délután és este hátra lévő ré-

Zeneiskola Ifjúsági Fúvószenekara gondoskodott a változatos, színvonalas szórakoztatásról.

A főzőcske ismét alkalmat adott a szakács-vénával megáldott "civilnek", hogy bebizonyítsák: a magyar ember vele született képessége, hogy remek ételeket tud készíteni, főleg, ha azt társaságban teheti.

A nagy durranással nem kellett a tűzijátékig várni: a Made in Hungária-show szereplői nemcsak a színpadot, hanem az egész környéket a 60-as évekbe varázsolták egy órácskára. És, mert nosztalgiából sosem elég, a műsort Hofi zárta a 80-as éveket idéző video-discojával.

Az est "fénypontja", a tűzijáték is felülmúlta a várakozást: tátott szájjal, hosszan csodálhattuk a pompás, káprázatos "égi tüzeket".

Azt gondolom, az idei Tarka Fesztivál igazán jubileumira sikerült, hiszen az ismert és kevésbé ismert, viszont éppoly tehetséges előadók mellett a finom ételek, italok, a hangulatos együttlét és a fergeteges záró buli sokáig felejthetetlen élmény marad a látogatók emlékezetében.

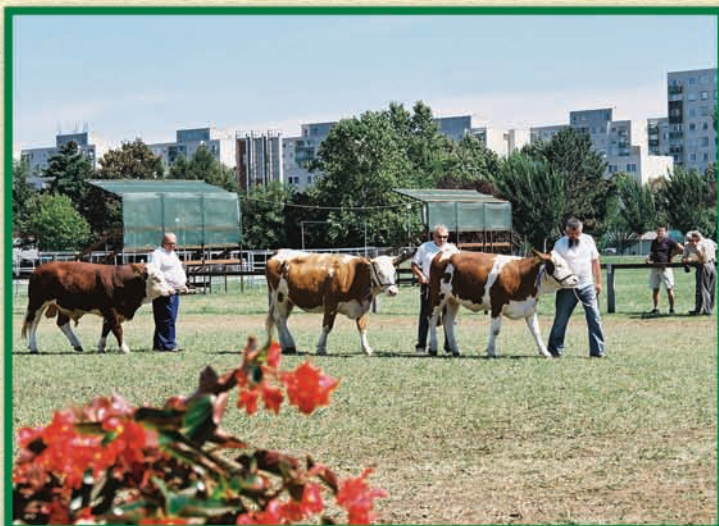
X. Tarka Fesztivál, Bonyhád

szében a bajai Bad Times zenekar, a szekszárdi Tücsök Klub, a Gemenc TáncSport Egyesület, Auth Csilla, a Szöcske Akrobatikus Rock and Roll Klub és a bonyhádi Bartók Béla Városi

XIX. Farmer-Expo

Debrecen, 2010. augusztus 24-28.

fotó: Vágó Barnabás

IV. Kaposvári Állattenyésztési Napok Kaposvár, 2010. szeptember 24-26.

